

Periódic Republicà Socialista i Agrari

Se publicarà quincenalment

Preus de subscripció: 1 pfa. cada 3 mesos

Cada hù es responsable dels seus treballs.

No se retornen els originals

Per la plenitud de la soberania popular

S'ha publicat un manifest del General Primo de Rivera i un Reial Decret, acceptant la proposta del Comi.é Nacional de la U. P., de consultar pel mitjà d'un plebiscit l'opinió de la nació per mor de sapiguer si el nostre poble está content de l'actual situació. Les circumstancies especials, de excepció que vivim,—encare que hem de reconeixre que la dictadura que s'exerceix es força suau—ens impideix poguer comentar com cal la disposició ministerial i lo propi el manifest del General Primo de Rivera.

No soms nosaltres gent obcecada que volguém veure en tots els proposits del jefe del Govern, desencerts en la seva actuació; però la nostra idealitat democrática i republicana, ens priva de veure amb bons ulls tota classe de dictadura roja o blanca, encara que s'exerceixi amb baselina, i per çó mateix, avui com sempre ens declarém partidaris de la plenitud de la sobirania popular, representada per cada home un vot.

Si els ciutadans hem de contribuir a les cargues de la nació que son deures de ciutadania envers l'Estat, aquest en justa reciprocitat, ha de volguer que el control popular es deixi sentir en tot el mecanisme de la nació, per mor de relacionar els deures dels ciutadans amb els debers que la Patria els obliga.

Soms patriotes de cor i de conciencia, çó que no ens priva d'esser republicans i federals. Per aixó ningú ens ha d'avantatjar en estimar a la Pa-

tria, sense que ens creiém obligats, de dir-ho avui i de repetir-ho demá. Pero si que ens cal remarcar que voldriem pel bé de la nostra Patria que'l patriotisme nostre, el sentissin de veritat mols que galleixen d'esser patriotes. Sobre les paraules i manquen els fets, per a demostrar la veritable estima a la Patria.

Es tracta de fer una consulta que amb el major respecte sia dit, es mol lluny de representar una consulta, sobres el que pensa la nostre ciutadania; i per çó mateix, avui com ahir i com demá, com a demócrates i republicans, demaném que sia restituida la plenitud de la soberania popular. Per aixó una vegada més aixequém la nostre mirada vers el seny de la realitat i demaném l'exaltació del sufragi universal directe, sense mixtificacions de cap mena, a fi de que'l Parlament futur representi totes les valors polítiques i socials del nostre poble.

Ens declarém contra el vot restringit, sia com sia. Cada home un vot, es el que volém en nom de la democracia. I quant aixó sia una realitat podrem admetre que es consulti l'opinió de la nació. Mentrestant fent honor a la nostre imparcialitat, declarém que sense ideals polítics, els pobles esdevindrien nuclis automàtics, incapasses de sentir les llibertats individuals i colectives.

Creiém que no hem dit rés en aquest article contrari del plebiscit. Soms partidaris de que l'opinió es manifesti; però d'una manera democrática i escaient. Altrament el nostre republicanisme, ens impediria de sumar-nos a tota classe de manifestació si aquesta hagués d'esser empenyada i confossa.

CLARIDADES

En aquest moment historic

Temps enrera, escasament farà dos anys, semblava talment que una inquietut sorollosa dominava els esperits davant la crisi que travessava el sistema parlamentari. Les causes d'aqueixa inquietut, obela a diverses coses que fora llarc de explicar.

Arreu les forces reaccionaries extremaven la nota alta, per a carregar damunt del parlamentarisme totes les vicissituds que passaven els pobles i fins homes com Guiglielmo Ferrero, váren sortir a la palestra per a endagar la creuada llibera entre els intel·lectuals del continent europeu.

Daudet, Maurras i els camelots del rey, vaticienaven per una data curta, la tornada de les vaques grasses representades per l'instauració de la Monarquia. Bulgària, es desfeia dels seus enemics polítics pel mitjà de procediments impropis de homes de govern; els facistes secuestraven a Matteotti, per raons que un altre jorn es divulgarán i aplicaven l'oli de ressi a tots aquells que malmiraven una camisa negra; a Grecia també les cáballes sobre certs projectes dictatorials es manifestaven pel mitjà de desterros, empresonaments i violacions del dret de ciutadania; i fins a Turquia que gracies a la virilitat i enteresa de Mustafá Kemal, s'han rejuenit els seus òrgans de govern suraven certs proposits dictatorials.

Vivim un moment històric, encare que cal reconeixer que la situació ha canviat extraordinàriament, motius per a confiar que les aigües tornen lentament al seu llit. Els moviments polítics i socials, tenen les característiques de las riuadas. Uns metres de creixença i unes hores per a tornar al cap de poc a la quietut i repós, que son les virtuts de la normalitat. Parellament fan els pobles amb els estats d'excepció, perquè altrament no pot succeir tenint en compte que'l mon ha canviat mol.

Vivim un moment historic que les revolucions i cops d'Estat, es succeeixen; i menys mal si aquets moviments no tinguessin altre finalitat que la de cercar un home per a coordinar en un moment donat les necessitats de l'Estat per la millora del be públic. Si aixís fos, tal sols duraria el temps necessari per a demostrar que un mal tan senzill no pot curar mals tan complicats. Per aquest camí anirien tal volte a l'entronament del sistema representatiu, qu'es el que els federals instaurarém el jorn que sia un fet el nostre triomf pero investint els ordres i per ço mateix els fruits serien negatius.

Pero al mig de certs aldarulls existeixen barrejats certs interessos que amb certes etiquetes, empenyen a certs estaments, a imposar formes de govern incompatibles amb la democracia i la llibestat que fan grans i dignes els pobles. Suissa i els Estats Units son un bon mirall, com l'Alemanya imperialista lo fou avana de la guerra.

Aixís i tot creiem que'l seny s'imposará i que la pau i la normalitat tornarà la pau i la tranquil·litat a tots els països que ho fan ben menester per impulsar la seva riquesa nacional.

Temas escogidos

Si en el orden de las cosas que vegetan las ciencias, las que llamamos leyes terminantes, permiten que sus principios sean discutidos, como ha pretendido probarlo Einstein con la teoría de la relatividad; si en las cuestiones de pura ortodoxia siempre las opiniones han sido varias; no debemos extrañarnos tampoco que los conceptos economicos, ofrezcan diversidad de pareceres.

Nos referimos a los tratados comerciales. Siempre la gestación y aprobación de los mismos, ha ofrecido características especiales; y esas mismas características, nos ofrecen la particularidad de mostrarse divididas y subdivididas, aun en el seno de los propios intereses de un mayor parentesco y afinidad.

Basta recordar las discusiones periodísticas suscitadas y entabladas en ocasión del tratado comercial con Francia. Hace unos días que, nos entreteníamos unos momentos, bosquejando algunos periódicos representativos de Madrid y Barcelona y pudimos comprobar que, mientras unos consideraban el tratado como perjudicial a los intereses patrios o generales de la Nación, otros, nos lo representaban como única solución capaz de levantar nuestra economía.

Ni unos ni otros tenían razón. Y no la tenían, porque ninguno discutía desinteresadamente la cuestión del interés nacional.

Hubo fuertes acometidas entre los elementos industriales y agrarios Pero unos y otros, les movian intereses políticos, ligados estrechamente a intereses económicos. Es rigurosamente cierto, la acritud que en todo momento producen los intereses que resultan encontrados aparentemente y que en realidad no lo son. Es extraordinario que el libro de la Historia, producto de la vida experimental, nada nos enseñe a los españoles a través de lustros y décadas.

Hoy como ayer se olvida la razón que nos aconseja aprovechar la experiencia; y esa falsa actuación de los ciudadanos y de las Corporaciones,

nos colocan involuntaria o inconcientemente, a un nivel inferior a todos los demás pueblos.

No debemos en momento alguno, sacrificar los intereses económicos de la Nación a los intereses de clase o de partidos. Porqué hay que distinguir o diferenciar entre los intereses políticos y los intereses de partido. Un interés político en ciertos momentos de la vida de un pueblo, puede aportar raudales de riquezas, capaces de robustecer todo el conjunto de matices económicos.

En cambio los intereses de partido provocan y enardecen las cuestiones. Muchas veces, de no mediar la pasión o vehemencia, las frases intencionadas o de doble sentido, que son el bagage intrigador que cabalga en nuestro modo de ser, las cuestiones mas complicadas y que resultan siempre de difícil solución, el sentido de la realidad que dicho de otro modo es el instinto de conservación, nos daria la solución facil e inmediata. Y como que la ecuanimidad, hablando en términos generales, no existe en nuestra Patria, tampoco existe y vive ausente del alma individual, el espíritu colectivo que aplica la razón y el derecho al bien común. De ahí que, todos los tratados y convenios comerciales, resultan malos y perjudiciales a los intereses políticos y económicos de la Nación.

Sin espíritu de sacrificio en los individuos, no puede fomentarse el bien público general. Porqué no debemos dudar que los tratados comerciales son para los pueblos, la extensión ilimitada de sus riquezas y si aún así, merecen que estudiemos las bases sobre que debieran fundamentarse.

Se nos dirá que son indispensables hombres técnicos, en las ramas comerciales, industriales financieras y agrícolas, ya que un tratado comercial, es todo un conjunto de intereses que defender y aprovechar, para corresponder al interés público a que todos nos debemos.

Un tratado comercial; es simple y llanamente un salva-vidas, y séame permitida la frase. Pero precisa que la construcción, sea esmerada; y eso solo se consigue empleando materiales buenos, mano de obra inteligente y abnegada discreción.

Inteligencia, voluntad y sacrificio. Bellos atributos, son los cuales hombres y pueblos, nada bello ni grande, ni bueno ni provechoso, producirán.

Un tratado de comercio, será siempre una defensa contra las acometidas del exterior y una realidad propulsora interior en todos los órdenes de la vida de un país.

En una palabra: una máxima realidad propulsora de la industria, comercio y agricultura.

De voluntad y capacidad estamos necesitados para que se inicie el despertar contra todo lo que represente un interés de partido, como engen-

drador de todos los males nacionales. Por ahí, es donde debe empezar el bello despertar del máximo interés individual y colectivo, en aras del bien público; no postergando jamás a este último, por el interés de clase o de partido.

Será un bello ideal de desinterés, abnegación y sacrificio, que bien necesitada está del alma de la raza, para incorporarse en el momento espiritual de Europa.

FRANCO LUCIO.

Si vos plau jovent

Es un deure de civisme, d'ètica i fins de moral predicar un dia i altre, la necessitat de extirpar la costum tan generalitzada d'escriure paraules groseres i lletges (en el bon sens de la paraula) a les parets de certs endrets concorreguts obligadament, perquè demostra aqueixa tan extesa costum el grau de educació que 'i nostre jovent poss eix. Ja sé que s'em dirá que la manca d'experiencia, es la mare de totes aqueixes imperfeccions ciutadanes i que mols quan arriben a la major edat, saben donar-se conte de les coses ben fetes i mal fetes. Pero el cás es qu'en aquest ordre de coses, aqueixa lepra s'ha anat extenguent tan intensament que, fins ens fa pensar que foren necesaries certes mesures de profilaxis social i moral.

L'ètica i la moral, son dues virtuts que les bones maneres saben apreciar. Fora una mala costum, fins escriure a les parets d'edificis concorreguts, perquè el bon gust s'en ressentiria; pero el escriurer paraules pornogràfiques i fins mantes vegades anomenant persones, es denigrant, immoral i fins incivil.

¡Son joves repetirem! Pero cal convenir que tenen l'intel·ligencia de distingir entre el bé i el mal i la facultat de compendre la valor d'una ofensa. Repetim-ho; aquesta lletja costum d'escriure versos que no tenen gens de poesia, per les parets d'edificis socials i molt particularment els departaments reservats per certes funcions orgàniques, demostra l'estat de cultura i instrucció del nostre poble.

Creuen tal vegada els versificadors anònims, que no tenen cap responsabilitat, perquè conten amb la seguretat de no esser trovats; pero els homes la responsabilitat la tenim sempre, al menys davant la moral ciutadana i fins davant la propia conciencia. No cregui cap nostre llegidor que aquestes paraules, ens les dicti l'agravi d'haver estat ofesos. Cap ofensa personal, ni grossa ni petita molestia hem rebut si no es la de sentir nos molestats com a ciutadans que voldriem veure

certs endrets respectats en nom de la estètica i la moral, com la propia ller que recull els nostres somnis i les nostres bones intencions.

I qu'ens perdonin els que's dediquen en aquest art tant degradant i incivil.

F. P.

SER EUROPA

Europa vuelve como antaño a ofrecer las primicias de una desorientación diplomática que, tarde o temprano, habrá de causar sus sinuidades una nueva catástrofe, que todos los hombres, y los pueblos conscientes de sus deberes, estamos obligados a evitar, para que un mal mayor que el producido por la llamada guerra europea, venga a acabar con una civilización que es patrimonio común de todos los pueblos y todas las razas, alcanzada en el camino ascendiente que, por propia voluntad le está trazada a la Humanidad.

Ser Europa! Antaño parecía que el ser europeo, era una distinción cuando no un privilegio, Ser Europa repetimos nosotros, que representat que significa en el orden espiritual ante el mundo? Y nos contestamos nosotros mismos. Ser de Europa, acaso significa formar parte de un Continente enfermizo de cuerpo y alma y agotadas sus energias vitales en el orden espiritual maltrechas por el egoismo, la insensatez política y el patriotismo.

Porque nosotros éramos admiradores de la Europa de antes del 1914 y en cambio rechazamos la Europa de la post-guerra. Se nos dirá que no todos los valores políticos, morales y sociales, están en quiebra en esta Europa nacida de la época cristiana y que aún, entre los rescoldos de las crisis económicas, políticas y sociales, existen multitudes y aún partidos de una alta y bien marcada significación liberal, únicas fuerzas capaces de encauzar a la Europa salida de la penumbra de la guerra que comenzó en 1914, y que fué causa del caos y la decadencia que sufren los pueblos europeos.

Ser Europa! repitamos con el dolor que producen las desilusiones más caras de la vida ciudadana. Ser Europa, para nosotros es vivir en un régimen de libertad, de democracia y de progreso. Ser Europa, para nosotros significa una transformación de los métodos de gobierno y aún de métodos diplomáticos, como muy bien dijo el gran Wilson; ser Europa, es elevar el ideal y la conciencia a la altura de las mas altas manifestaciones cívicas, es ayudar a los hombres bien dispuestos, a terminar con los problemas que mantienen numerosos ejércitos, innecesarios en la hora de la

paz; es ir uniendo poco a poco, los hombres y los pueblos más adversos, procurando que desaparezcan todos los resquemores y aún los odios de raza y particularistas caminando de ese modo con paso firme hacia la verdadera constitución de la Sociedad de Naciones, que en funciones normales y legales, llegaría día a hacer posible la federación de todos los pueblos del viejo continente, único modo de acabar con las guerras que son siempre el lastre que atacan el carro del progreso, en el camino inmenso de la vida de los pueblos.

Claro está que para poder llegar a ese estado de cosas, que la razón de la buena política aconseja, se necesita en todas las naciones que se organicen partidos modernos con una inmediata afinidad internacional, aparte de la que cada uno en sus respectivos pueblos, juzgue conveniente a los intereses de la nación. Se nos dirá que no es posible la compenetración de los partidos progresivos para una alta finalidad internacional; pero cuando la buena fé preside los actos de los hombres representativos, los pueblos saben también juzgar y obrar por intuición y por inteligencia.

Europa se encuentra exhausta de dinero y de crédito, se encuentra desprestigiada como conductora de valores políticos, capaces de mejorar las instituciones de los pueblos: Europa es pobre por lo que respecta a los Estados, y sin embargo nada dice a los hombres que la representan en el campo de la agricultura, del comercio, de la industria y de las finanzas. Europa, para reivindicar los valores todos de antes de la guerra, tiene indudablemente que hacer un cambio de frente, sustituir el carro pesado que representa el mantenimiento de ejércitos innumerables, dedicando fuertes sumas a la reconstitución de todo lo que es un patrimonio de la riqueza nacional de cada uno de los pueblos de Europa, si no quieren presenciarse gradualmente la absorción total. En una palabra hay que pensar en la paz y no en la guerra. Solo así Europa, será la Europa que los destinos de la Historia le tienen encomendada.

JAIME PURCALLAS.

De tant en tant

En aquets darrers dies, les aigues del mar de la política internacional s'han mogut revoltades.

Crec que la bonança no es farà esperar, puig l'organ inadecuât per a imposar la pau, conegut avui amb el nom de Societat de les nacions, sabrà trovar els mitjans d'ablandir certes actituds. La diplomacia mirada des de lluny, es enlluernadora i en cambi d'aprop s'assembla mol en les actituds d'aquells politics de l'antic règimen que sabien donar estretes de mà falagueres, copets a l'espatlle intencionats, barrejats amb tota mena de promeses, que sabien sobradament que no podien otorgar.

Tànger ha estat durant uns quans dies, l'eix de tota la politica de la Societat de les Nacions i diem que Tànger ha representat tota una mobilització, amagada amb el disfràs d'una llei a el Consell d'aquell òrgan internacional, perquè els fets ho han demostrat a bastament.

Tanger no serà nostre. Anglaterra ignorém el perquè, sustenta l'opinió de mantenir-la aquella població internacionalitzada, i sustenta també la politica d'inhibició, quan les càbiles es subleven i maten els soldats d'aquelles nacions que certs tractats, els impassen l'obligació de vetllar per el manteniment del protectorat en terres marroquis.

Una altre vegada hem perdut la batalla en el tablero de l'ajedres internacional. Nosaltres som partidaris com a bons patriotes de demanar Gibraltar i allavors no necessitarém Tanger; i al menys si Gibraltar fos nostre, ens treuriem del cor d'Espanya aqueixa espina estrangera que'ns depri-meix.

La Diplomacia es entramaliada i les millors victories, han d'ésser buscades en les altes conveniencies nacionals.

Anglaterra no vol que Tànger sia espanyol. En cambi está conformes, que continuem desentra-nyan-nos per imposar una civilització en el Rif.

Vaja una cosa per l'altre, bo i esperant un millor moment.

Italia ha demanat amb tots aquets bais i bulls la participació en el règimen administratiu ipolitic de la ciutat de Tanger, quina proposta, cas de ésser acceptada, comportará una revisió del Reglament vigent en aquella Ciutat. Ja veurém que'n sortirà de tot aixó, quins serán eis qu hi guanyarán i quins els que perderán.

En Mussolini alega el seu major dret com a nació representativa de la mar Mediterrània; i els altres o be els anglesos, deuen alegar el major dret, que es el de la força de conservar la supremacia del mar.

Ja veurém més tart com se solucionarà tot aixó de Tanger. Per de prompte, aquelles esperances espanyoles, han d'ésser guardades per un altre jorn.

A Grecia un altre cop d'Estat, ha fet presoner

al dictador Pangalos. Inmediatament s'ha constituït un govern de coalició i els seus proposits son de celebrar unes eleccions imparcials, per a restablir la soberania nacional.

Aquest fet i el de volguer suprimir certes despeses que fan carregós el presupost del poble helenic, fan simpàtic el moviment.

Que sia pel bé de Grecia, mare de la nostre civilització.

JAUME BARRIS.

EL PARLAMENT

S'ha parlat i escrit tant sobres el Parlament i la seva eficacia, que ens proposém avui dedicar qualque article a la virtut i també perquè no dirho? en els defectes que aquest instrument de govern dels pobles, pugue tindre i fins balançar com en un llibre de contes corrents en el càrrec i data, el superàvit o déficit que, presenti per la marxa del progrés en els pobles.

Fá uns quants anys que les classes reaccionaries, lliuren una batalla insistent i ben manada, contra la restitució del Parlament, aprofitant l'estat actual de coses que han cregut tal vegada equivocadament, que era l'hora seva. I aleguen que el Parlament es un moble inutil que no deixa governar, porque viu supeditat a les baralles partidistes. No negarém que puga produir-se mantes vegades, el fet de que per rivalitats politiques, fassi tal o qual obstrucció a l'obra de govern; però generalment les obstruccions, es produeixen quan els governs abusen de la majoria esclatant que fa impossible el surin el sentit comú i menys l'interés públic.

Endemés si localitzém la sustanciació de governar amb Parlament o sense a Espanya, ens trobarém, que el Parlament encare mai ha respost a la veritable voluntat nacional; car ens sabém de sobres que era la caricatura del partit que governaba, i aixó conseqüents amb la veritat, ens priva de dir, si el Parlament es un moble inútil de qualitats infinites per la vida dels pobles. En Josep Ortega Gasset va escriure temps enrera que era molt difícil governar amb Parlament i sense Parlament; pero aquesta afirmació cau pel seu propi pes, tinguent en conte que totes les dictadures son circunstancials, i que a la curta o a la llarga, restitueixen aquell instrument per a donar al poble la participació que li correspon, per estructurar la seva vida en tots els ordres de la vida.

Doncs bé: acceptém per un moment que sia difícil governar amb el Parlament, mol més difícil

ha d'ésser governar sense la col·laboració d'un instrument públic, que representi les inquietuts i els desitjos de les multituds. perquè ademés de responsabilitzar davan de l'Historia a uns quants homes, els agota fins les possibilitats de continuar en les funcions diverses i complicades de l'Estat modern.

Quedem doncs, qu'es difícil governar, com es difícil ensenyar, com es difícil vendre i comprar, com es difícil mobilitzar un exèrcit. Per aixó la raó ens demostra que si la vida es va complicant cada dia més, es necessària també la col·laboració d'un major nombre de persones, totes elles aptes i amb voluntat i fe, dispossades a ajudar el progrés de la Patria.

Continuará

EL TEU RETRAT

... Ja no puc aguantar més, necessito dirte-ho, tinc que llençar per tot arreu mos dolorosos sospirs perquè tothom s'enteri, tinc de dir-ho encare que siga amb veu defallida, que no puc més, que el teu recort m'está ferint, ditxosos els que poden seguir en la vida el camí dels seus somnis que jo necessito tenir-te al costat meu perquè desitjo viurer, vui estar aqueix mon sols per tu, per estimar-te que ja no puc sofrir més, i el sofrir no es vida gens agradable, la vida es sols el temps que es goça, doncs el dolor no es vida, que els meus anhels, els meus purs desitjos, que totes les meves aspiracions son per tú, perquè per mi ets tu més que tot. Si jo sapigués ont ets vida meva de genolls vindria a veure't encare que sols fos per una sola vegada i allí tingués de deixar-hi la vida ¿perquè la vull si ma vida la tens tu tota? perquè viure una vida que es tota fosc i dolorosa com un collaret de llagrimas, que el teu recort em rosegua l'ànima, que sento passar el temps i amb ell la joventut i ha d'ésser horrorós perdre la joventut quant es tenen tantes ilusions, diuen que la joventut igual que'l sol, es un foc que mai se paga i jo sento que la joventut em fuig i sols el calor del teu recort va escalfant ma existencia que ja la sento defallir, vull veure't, vull tenir-te al costat meu pró amb persona, no de imaginació com et veig sempre, doncs ets per a mi com una estampa que sempre et tinc davant meu, que el teu retrat (l'unic recort que vas deixar-me), diuen els que l'han vist que la fesonómia de la cara es borrosa i no es pot distingir, jo no sé si estan en lo cert perquè jo t'hi veig sempre i cada vegada que m'el miro t'hi trobo mes hermosa, i si es cert que la fesonómia de la cara es borrosa, deu ésser per

culpa dels besos que els meus llavis hi estampen a cada instant besant d'ilusió i quantes vegades besant hi ha caigut una llàgrima, llàgrima de alegria, de consol, per figurar me tindre't aprop meu i devant de mos llavis i de pena per no poguer saber aon ets.

Son besos eterns que fant viurer i matan i cada volta fan neixer en mi noves ilusions plenes de tendror i d'amargura. Que en te d'ésser de hermosa una serenata de besos, ha d'ésser la música mes divina i mes pura que fins avui encara no he sapigut comprendre, i quant jo penso amb aixó i penso amb tú, allavors la meva amaginació tota engalanada, es passeija per els jardins dels meus ensomnis. Ell, el teu retrat, es el meu consol diari, no l'abandono mai, durant el dia ell es el meu company i sempre el porto sobre posat damunt de mont pit. Si ell pogués parlar-te que t'en diria de coses, que t'en contaria de tristeses i de dolces fantasies, i al vespre al costat de una cambra, sobre la teuleta de cara a mi.

—i Que m'en fa de companyia el teu retrat! A vegades fins ens parlém i aquells moments acluco el ulls, i allavors la meva vista ja cansada arriba fins allá on ets tu, i es que et miro amb els ulls de l'ànima i et parlo amb la veu del cor. Pobre cor meu ja quasi no en deu quedar de tant sofrir.

El meu cor es com un llibre ple de misteris que sols sabries fullejar-lo i llegir-lo tu.

No se on ets vida meva, i el meu cor i els meus ulls no deixen de fer els possibles de buscar-te i si aqueixes curtes ratlles per sort arrivessin a les teves mans fines i delicades, llegeix-les sens temensa; que son escrites de tot cor i amb tota l'ànima.

X. de LL.

CICLISMO

Circuito Copa CHEVROLET

108 Kilómetros

Para el dia 3 de Octubre del actual año está organizándose una gran Carrera ciclista regional reservada para corredores de 3.ª categoría y neófitos.

Forman la comisión organizadora además de nuestro estimado amigo D. Bartolomé Trulls, representante exclusivo en esta Comarca de la casa Chevrolet, los señores Pallisera, Cortada, Zarandona, Casals, Soler y Surribas.

Por los trabajos que vienen desarro.

llándose se prevee un señalado nuevo triunfo para Chevrolet

Hasta la fecha existen los siguientes premios: Copa Chevrolet. — Premio del Excmo. Sr. Gobernador Civil D. Prudencio R. Chamorro. — Premio Excmo. Ayuntamiento.

En la próxima edición daremos más detalles sobre este Circuito que ha despertado gran entusiasmo entre los ciclistas ampurdaneses.

C.

La Fiesta Mayor

Sentires y quereres; afectos y amores; todas las facultades del hombre ponense en juego con inusitada actividad al solo nombre de la fiesta que nos recuerda si ausentes remembranzas que cual si las viviéramos, realzarse en nuestra imaginación. Si presentes, percibimos el golpeo del entusiasmo centuplicado en potencialidad.

La fiesta mayor trae el alma, aquel lejano eco, perdido ante la negra boca de un nicho, de la voz tierna cual ninguna de una madre. Aquellas escenas de nuestra infancia cuando embelesados abandonamos el paternal techo para ir a confundirnos en abigarrado peloton, caminando a empellones ante alegres músicas que recorrian las calles de nuestra población.

Hoy al correr de los años sentimos el incomparable placer de refrendar y amarchamar afecciones familiares o amistades en el pariente o amigo que atento viene a participar de nuestro regocijo.

Por eso Llansá abre sus brazos en estos dias, para estrechar en ellos al que retorna a sus queridos lares, para recibir más de cerca el calor de sus amores. Al padre, al esposo, al hermano, al hijo, al amigo y hasta al que por vez primera visita su hospitalario suelo, siquiera sea por mera curiosidad.

¡También Llansá os recuerda en este memorable dia, nuestros amantes ausentes! Para vosotros que lejos del suelo que os vió nacer seguís el derrotero del destino, privado de las caricias paternales, de los amores de vuestros hijos de la delicia cual ninguna de los afectos del corazón... Para vosotros Llansá los más puros y quintaesenciados recuerdos. Y en volandas de este recuerdo, os envia apretado abrazo.

¡Salve a vosotros, cuantos llegais a honrar con

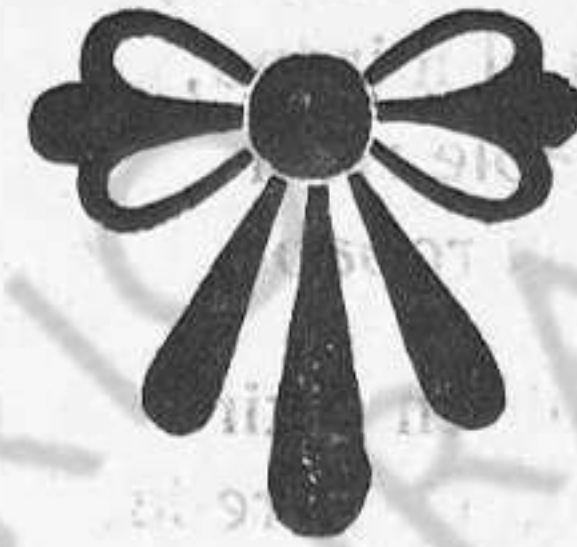
vuestra asistencia en estos dias de fiestas a la villa de Llansá!

En ella no admiraréis esos fastuosos gigantes de arquitectura que distingue a las grandes urbes. No esas grandes avenidas, ni esos costosos festejos.

Somos pequeños en limites junto a ellos.

Pero no olvideis que lo que en extensión le falta—Llansá—le sobra de corazón.

¡Bien llegados seais todos!

El pou de la mena

Ninetes no aneu
al pou de la mena,
que hi corre per dins
una ánima en pena.

Una ánima qu'ix
de nit i de dia,
cristiá que la veu
diu AVE MARIA.

Té'ls ulls plens de foc,
i negre la cara,
pecat que ha comés,
purgar no pot ara.

Joiu dematí
de la Candalera,
deixá per un ball
la missa Primera.

Collar de coral
i perles llufa,
damunt de la carn
que aromes sabia.

L'astut Satanás,
vestif de gran gala,
la feia dançar
sens fré per la sala.

Sa boca juntant
amb la de la nina,
un bés li doná,
qu'era una metzina.

I tost li digué,
bufant-li l'orella,
de totes les flors

n'ets tu la mes bella.

Si jo l'olorés
d'amor l'ompliria,
no saps qu'es amor?
amor es follia.

Follia del cor
que'l seny entervola,
ocell que'n tos ulls
sedent de goig vola.

La nina enrogint,
joiosa el miraba,
i el diable rient
lo cor li robaba.

Del ball en eixir,
ambdós de parella,
solets camí van
del Port i Farella.

La nina al passar
davant de Maria,
girant-li lo cap,
li negá el bon dia.

De por Satanás
ni un mot dir gosava,
a cent canes lluny
tot ell tremolava.

Fonent-se el camí,
s'allunya la nina,
ja son bosc dins,
ja es clava una espina.

Lo peu rossegant,
del bras d'ell amb pena,
just pot arribar
al pou de la mena.

De l'aigua en l'espill,
s'ha vist reflectada,
de foc té'ls dos ulls,
la boca cremada.

De borra els dos pits,
de fanc les entranyes.
als peus hi té unglots,
i al front dugues banyes.

Al veure's així,
la nina s'atança,
com no invoca a Deu,
lo diable la llança.

La llança esclafint
sinestre riella.
caigué morta a baix,
i a dalt ell hi balla.

F. X. M.

NOTICIARI

«La Comarca» ha dedicat al seu darrer número al a xamosa població de Port-Bou. Es un número molt ben presentat i qu'ofereix pels que s'interesen amb els asuntes dels pobles, una agradable curiositat.

Una conversa tinguda amb el Batlle en Pepet Torroella, ens assabenta dels projectes de millora urbana i sanitaria en vies de realització i aprofita aquesta avinentesa per dedicar unes paraules al nostre bon amic en Jaume Vilarrasa, home tot cor.

Felicitem a l'Ajuntament de Port-Bou i a «La Comarca» pel gust demostrat en desentrenyar, çó que sempre fa plé de sapiguer.

La Secció Dramática del «Centro Federal» posará en escena amb tota propietat l'hermosa opereta de l'eminent músic N'Amadeu Vives «La Generala» i en la qu'hi pendrán part les conegudes tiples senyores Amand Llonch i Maria Perez, procedents del teatres Tívoli i Nou de Barcelona.

Per els antecedents qu'en tenim, s'han pintat dues decoracions exprofés, que estan d'acord amb la més acurada de les exigencies de técnica pictórica i perspectiva. Será en una paraula, un veritable acontejement.

S'han terminat les importants obres executades a l'escenari del teatre «Centro Federal» consistents en una millora importantíssima que li dona el privilegi d'un bell i útil montatge.

Es poca la gent qu'ha anat a França a les bremes, puig encare qu'els jornals son crescuts, el cambi tan baix els fá petits.

Está anunciat per dins pocs dies un plebiscit per a sapiguer si el poble espanyol está conforme amb l'actuació del govern d'en Primo de Rivera.

Tenim un veritable interés en coneixre el resultat.

Aquest número de NOVA VIDA ha passat per la censura governativa

Imp. Vda. de J. VILA. — Sta. Lucía, 7.—Figueras

CALSINA Y BOSCH

Agentes de Aduanas

Barcelona, Port-Bou y Cerbère

Bassar d'Agustí Negre

Unic representant de la perfumeria de la acreditada casa **ASTRA**

Pi i Margall, 4.-Llansá

Aigua de Colonia, Quines superiors i tota classe d'essències, a preus barats, o sia des de 2'50 pessetes litre.

Lossions i demés productes per la pell, dentrífics, savons, etc.

Visiteu aquest establiment i vos en convenceréu.

Colegio Figuerense Genís

Fundador y Director: Don José M.ª Genís Terradas (Maestro Superior)

PRIMERA ENSEÑANZA. PREPARACIONES Y AMPLIACIONES GENERALES. CLASES ESPECIALES. COMERCIO Y TENEDURIA DE LIBROS
CLASES PARA SEÑORITAS.

Este colegio emplea los sistemas y métodos modernos y pedagógicos

NUEVO CURSO ACADÉMICO 1926-27

Calle Primfilat-6-1.º (Detrás del Casino Menestral)--FIGUERAS

TRANSITO INTERNACIONAL

SERVICIO ESPECIAL PARA PAQUETES POSTALES

IMPORTACIÓN : EXPORTACIÓN**TORROELLA Y CALLÍS**

COMISIONISTAS Y AGENTES DE ADUANAS

Con domicilio en CERBERE, PORT-BOU y BARCELONA

Domicilio Central-BARCELONA-Paseo Colón, 19

Vicente Serradell Ballesta

Representante del espumoso

VIVERT

EN TODO EL AMPURDAN

Patatas al por mayor y vinos tintos de alta graduación

CALLE MAR, 23

Llansá**M. MORLIUS**Metje-Cirurgià

Consultori a Figueres els Dijous i Diumenges de 10 a 1 del matí.

Avinguda de Wilson, 22-2.º

FIGUERES